

604/748/O30/08/MIM

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 4.07.08.

nr. 6159 podpis.....

Pan Bogdan BORUSEWICZ

**MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Macieja Grubskiego podczas 13. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 5 czerwca 2008 r. (BPS/DSK-043-548/08), dotyczące *zagospodarowania na potrzeby państwa odchodzących z armii wysoko kwalifikowanych oficerów różnych specjalności*, uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Na wstępie pragnę podziękować Panu Senatorowi Maciejowi Grubskiemu za zainteresowanie problematyką odchodzących z armii oficerów różnych specjalności, posiadających wysokie, często szczególne kwalifikacje zawodowe, a także losem młodych emerytów wojskowych, których wiedza i doświadczenie mogą być wykorzystywane z pożytkiem dla potrzeb obronności naszego państwa.

Kierownictwu resortu obrony narodowej nigdy nie był obojętny los zwalnianych ze służby wojskowej żołnierzy zawodowych i ich rodzin. Polityka kadrowa realizowana w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w tym zaspakajanie potrzeb socjalno-bytowych żołnierzy zawodowych i ich rodzin, nie była i nie jest polityką pasywną. Ustawa z dnia 11 września 2003 r. *o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych* (Dz. U. Nr 179, poz. 1750 ze zm.) wprowadziła nowe zasady powoływania żołnierzy do zawodowej służby wojskowej, jej przebiegu oraz zwalniania z niej.

Jednym z narzędzi osłonowych, chroniących byłych żołnierzy zawodowych, jest ustawowe zagwarantowanie możliwości do korzystania z pomocy w zakresie przekwalifikowania, doradztwa zawodowego i pośrednictwa pracy, udzielanej przez właściwe organy w okresie dwóch lat od zwolnienia z zawodowej służby wojskowej. Uprawnienie to wynika z przepisu art. 120 wyżej wspomnianej ustawy. Świadczona pomoc jest w głównej mierze skupiona na systemowych działaniach resortu, których celem jest przygotowanie byłych żołnierzy zawodowych do podejmowania zatrudnienia na rynku cywilnym.

Po dwóch latach funkcjonowania ustawy *o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych*, dokonano szczegółowej jej oceny. Wyciągnięte wnioski przyczyniły się do wprowadzenia niezbędnych korekt, uszczegółowień i zmian

poszczególnych przepisów ustawy „pragmatycznej”. W ich ramach ustawodawca:

- nałożył na organy administracji rządowej i organy samorządu terytorialnego obowiązek współpracy z właściwymi organami wojskowymi w zakresie wzajemnej współpracy i ewidencjonowania stanowisk związanych z obronnością kraju, w tym stanowisk związanych z planowaniem i realizacją pozamilitarnych przygotowań obronnych w państwie (art. 119 ust. 1a i 1b);
- zobowiązał Prezesa Rady Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia stanowisk pracy związanych z obronnością kraju w administracji publicznej (art. 119 ust. 2);
- upoważnił Ministra Obrony Narodowej do określenia w drodze rozporządzenia organów wojskowych właściwych do ewidencjonowania stanowisk związanych z obronnością kraju, określenia wzoru zaświadczenia potwierdzającego predyspozycje byłych żołnierzy zawodowych do zajmowania stanowisk pracy w organach administracji publicznej i jego wydawania żołnierzom zwolnionym z zawodowej służby wojskowej (art. 119 ust. 3).

Powyższe kwestie zostały uregulowane rozporządzeniami:

- Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2007 r. w *sprawie stanowisk pracy związanych z obronnością kraju w administracji publicznej* (Dz. U. Nr 106, poz. 724);
- Ministra Obrony Narodowej z dnia 18 maja 2007 r. w *sprawie określenia organów wojskowych właściwych do ewidencjonowania stanowisk pracy związanych z obronnością kraju* (Dz. U. Nr 99, poz. 669).

Przyjęte przez kierownictwo Ministerstwa Obrony Narodowej założenia profesjonalizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej umożliwiły rozpoczęcie działań związanych z przebudową i poprawą systemu rekonwersji kadr, w tym między innymi rozszerzenia zakresu podmiotowego i przedmiotowego dotychczas prowadzonej działalności na rzecz żołnierzy zwalnianych i zwolnionych z zawodowej służby wojskowej. W swym założeniu system pomocy ma stwarzać beneficjentom optymalne perspektywy do funkcjonowania zawodowego i społecznego, po ich zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej. Jednocześnie powinien być spójny z realizowaną polityką kadrową w resorcie obrony narodowej, w tym z wdrażanym systemem profesjonalizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Wejście w życie rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 20 marca 2008 r. w *sprawie szczegółowych warunków i trybu korzystania przez żołnierzy zawodowych i byłych żołnierzy zawodowych z pomocy w zakresie przekwalifikowania, doradztwa zawodowego i pośrednictwa pracy* (Dz. U. Nr 57, poz. 344) zakończy pierwszy etap przebudowy systemu rekonwersyjnego. Głównym celem tego etapu było przygotowanie struktur do przyjęcia w niedalekiej przyszłości zadań związanych z prowadzeniem i monitorowaniem rozwoju zawodowego żołnierza zawodowego przez cały

okres odbywania służby wojskowej w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Odnosząc się do postulatu Pana Senatora Macieja Grubskiego dotyczącego wykorzystania wiedzy i doświadczenia żołnierzy zawodowych zwalnianych z zawodowej służby wojskowej, którą pełnili w przedsiębiorstwach państwowych, spółkach Skarbu Państwa i jednostkach badawczo-rozwojowych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, to pragnę wskazać, że zgodnie ze stosowaną praktyką w większości przypadków znajdują oni zatrudnienie w rodzinnych podmiotach na dotychczas zajmowanych stanowiskach, które zostały zamienione z wojskowych na cywilne. W wykonaniu przepisów ustawy z dnia 12 maja 2006 r. *o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zmianie innych ustaw* (Dz. U. Nr 107, poz. 721), wszystkie przedsiębiorstwa państwowe zostały skomercjalizowane w latach 2007-2008 i posiadają obecnie w swoich strukturach wyłącznie stanowiska cywilne. Wraz z utworzeniem spółek akcyjnych Skarbu Państwa, Minister Obrony Narodowej wskazał, w wyniku przeprowadzonych postępowań kwalifikacyjnych, do pierwszych składów rad nadzorczych nadzorowanych przez siebie spółek, swoich przedstawicieli, jako reprezentantów Skarbu Państwa, wśród których są także byli żołnierze zawodowi. Prowadzone są także rozmowy z Ministerstwem Skarbu Państwa dotyczące delegowania przedstawicieli Ministra Obrony Narodowej do składu rad nadzorczych pozostałych spółek przemysłu obronnego.

Odnosząc się do problemu skupienia nadzoru właścicielskiego nad przemysłem obronnym informuję, że to zagadnienie zostało sprecyzowane w przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 31 sierpnia 2007 r. „*Strategii konsolidacji i wspierania rozwoju polskiego przemysłu obronnego w latach 2007-2012*”. Zgodnie z tym dokumentem, po 2012 r. zostanie podjęta decyzja w sprawie docelowego modelu nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa. Już dziś prowadzone są wstępne rozmowy na szczeblu ministerstw dotyczące tej problematyki. Nadmieniam, że skupienie nadzoru w Ministerstwie Obrony Narodowej wymagałoby wielu zmian ustawowych, poprzedzonych stosowną decyzją Rady Ministrów oraz zmian strukturalnych Ministerstwa Obrony Narodowej. W ramach zmiany przepisów ustawowych resort obrony narodowej dostrzega konieczność przyznania szczególnych uprawnień Ministrowi Obrony Narodowej wobec podmiotów przemysłu obronnego należących zarówno do Grupy BUMAR, jak i Grupy ARP, w tym wojskowych przedsiębiorstwach remontowo-produkcyjnych, umożliwiającym efektywne oddziaływanie Ministra Obrony Narodowej na działalność tych podmiotów. Jako tymczasowe rozwiązanie w tym zakresie przewiduje się nowelizację ustawy z dnia 7 października 1999 r. *o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej* (Dz. U. Nr 83, poz. 932, ze zm.), natomiast docelowym rozwiązaniem mogłoby być opracowanie ustawy o grupie kapitałowej polskiego przemysłu obronnego.

Należy zaznaczyć, że tak w spółkach, jak i jednostkach badawczo-rozwojowych przemysłu obronnego, niezależnie czy są one nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, czy też przez innych ministrów, za kreowanie

polityki zatrudnienia i jej realizację odpowiada kierownictwo danego podmiotu. Słusznym jest, że w dziedzinie techniki wojskowej, potrzeby podmiotów w tym zakresie z dużym powodzeniem spełniają byli żołnierze zawodowi, lecz jednocześnie należy mieć na uwadze zmienną i ograniczoną ze strony podmiotu liczbę miejsc pracy, zależną między innymi od asortymentu realizowanych dostaw i usług, wielkości zamówień, celów strategicznego rozwoju podmiotu.

Uwzględniając przedstawione powyżej działania prowadzone w resorcie obrony narodowej odnoszące się do funkcjonowania zawodowego byłych żołnierzy zawodowych, w tym możliwości, jakie stwarza zatrudnienie w podmiotach przemysłu obronnego, oceniam, że nie wymagają one na obecnym etapie opracowywania programu zatrudnienia byłych żołnierzy zawodowych o unikalnych specjalnościach. Jednocześnie zapewniam, że resort obrony narodowej, w przypadku podjęcia prac dotyczących stworzenia programu zatrudnienia dla byłych żołnierzy zawodowych o specjalnościach unikalnych, z pewnością uwzględni i wykorzysta zaangażowanie Pana Senatora Macieja Grubskiego oraz deklarowaną pomoc w jego tworzeniu.

Z poważaniem

wz. Zenon KOSINTAK-KAMYSZ

PODSEKRETARZ STANU

Do wiadomości:

Pan Szymon JAJKO

Dyrektor Departamentu

Spraw Parlamentarnych KPRM